

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

København K., den 6. marts 1958.

Justitsministeriet.

I skrivelse af 21. februar 1958 (journ. E 840) har ministeriet anmodet mig om en udtalelse angående spørgsmålet om at inddrage den kommunale forvaltning under ombudsmandens tilsyn, idet ministeriet samtidig har fremsendt en af indenrigsministeriet den 3. februar 1958 afgivet udtalelse bilagt en skrivelse af 30. januar 1958 fra Den danske Købstadforening, Foreningen Bymæssige Kommuner, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og Amtsrådsforeningen i Danmark.

I skrivelse af 15. november 1956, hvormed jeg besvarede justitsministeriets forespørgsel i anledning af ombudsmandslovens forelæggelse for folketinget i folketingsåret 1956-57, nævnedes jeg spørgsmålet om en udvidelse af ombudsmandens virksomhedsområde til at omfatte kommunale myndigheder og udtalte, at jeg måtte anse det for ønskeligt, at i hvert fald dele af den kommunale forvaltning inddrages under ombudsmandens tilsyn. De af de kommunale organisationer i skrivelsen af 30. januar 1958 fremdragne synspunkter har ikke kunnet ændre denne min opfattelse.

I skrivelsen af 15. november 1956 anførte jeg endvidere, at det ville være for tidligt at fremsætte forslag om at udvide ombudsmandens kompetence. Da der ved behandlingen af de indkommende sager stadig indvindes erfaring med hensyn til kompetencespørgsmålet, og da såvel de kommunale organisationer som indenrigsministeriet har henstillet, at spørgsmålet om inddragelse af den kommunale forvaltning under ombudsmandens tilsyn stilles i bero, skal jeg ikke direkte fraråde, at sagen ved den nu forestående lovrevision udsættes i kortere tid.

Herefter mener jeg ikke på nærværende

tidspunkt at måtte tage stilling i enkeltheder til de kommunale myndigheders skrivelse af 30. januar 1958. — Der henvises i denne til et foredrag, jeg har holdt den 30. november 1957 i De samvirkende danske Sognerådsforeninger. Dette foredrag vil snart foreligge i offentlig tilgængelig form; jeg har den 4. januar 1958 fremsendt korrekturtryk af foredraget til justitsministeriet.

Udover at henvise til det i foredraget anførte skal jeg her kun fremsætte enkelte generelle synspunkter i anledning af det i de kommunale organisationers skrivelse anførte:

1) Jeg må anse det for utvivlsomt, at den gældende grundlov ikke er til hinder for, at der ved lov sker en udvidelse af ombudsmandens kompetence til at omfatte de kommunale myndigheder.

2) Der er efter min mening ingen tvivl om, at der foreligger et reelt praktisk behov for, at der gives borgerne adgang til at indbringe klager over den kommunale forvaltning til ombudsmanden. Der er ingen grund til at tro, at dette behov gennemgående er mindre stærkt end det, der gør sig gældende ved klageadgangen med hensyn til statsmyndigheder. Mit indtryk i så henseende er blevet bestyrket gennem talrige møder om ombudsmandsinstitutionen landet over, og trods ofte fremsatte oplysninger fra min side om, at der efter den gældende ordning ikke kan klages i kommunale anliggender, indkommer der stadig sådanne klager. Det samlede tal af klager over rent kommunale forhold var pr. 6. december 1957 186; hertil kommer de mange sager, der omfatter klagemål over såvel statslige som kommunale myndigheder og, i hvilke det viser sig særlig